

32000L0046

L 275/39

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2000 10 27

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2000/46/EB
2000 m. rugsėjo 18 d.
dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią sakinius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę ⁽³⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾,

kadangi:

- (1) Pagal Direktyvos 2000/12/EB ⁽⁵⁾ 1 straipsnio 1 punkto pirmos pastraipos b papunktį kredito įstaigų veiklos sritis yra ribojama.
- (2) Būtina atsižvelgti į šių įstaigų savitumą ir imtis reikiamų priemonių suderinti valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros.
- (3) Šioje direktyvoje elektroniniai pinigai suprantami kaip elektroniniai monetų ir banknotų pakaitalas, laikomas tokiose elektroninėse laikmenose kaip elektroninė kortelė ar kompiuterio atmintis ir paprastai skiriamas atlikti elektroninius mokėjimus ribotomis sumomis.
- (4) Pasirinktas būdas yra tinkamas suderinti tik esminius dalykus, kurie būtini ir kurių pakanka, kad būtų užtikrintas elektroninių pinigų įstaigų veiklos leidimų ir rizikos ribojimo principais pagrįstos priežiūros tarpusavio

pripažinimas, ir kurie sudaro galimybę visoje Bendrijoje pripažinti vieną leidimą ir užtikrinti turėtojo pasitikėjimą bei taikyti buveinės valstybės narės riziką ribojančios priežiūros principą.

- (5) Atsižvelgiant į sparčią elektroninės prekybos plėtrą, norima sukurti reguliavimo sistemą, kuri padėtų pasinaudoti visa potencialia elektroninių pinigų teikiama nauda ir, ypač svarbu, nekliudytų diegti technologijos naujovių. Todėl šioje direktyvoje siūloma technologiniu požiūriu neutrali teisės sistema, kuri suderina rizikos ribojimo principais pagrįstą elektroninių pinigų įstaigų priežiūrą tiek, kiek to reikia, kad būtų užtikrintas jų patikimas ir rizikos ribojimo principais pagrįstas veikimas ir ypač jų finansinis patikimumas.

- (6) Pagal Direktyvos 2000/12/EB I priedo 5 punktą kredito įstaigoms leidžiama išleisti ir administruoti mokėjimo priemonės, įskaitant elektroninius pinigus, ir užsiimti tokia veikla visoje Bendrijoje atsižvelgiant į tarpusavio pripažinimą ir į visapusišką rizikos ribojimo principais pagrįstos priežiūros sistemą, taikomą joms pagal Europos bankininkystės direktyvas.

- (7) Atskiros elektroninių pinigų įstaigų rizikos ribojimo principais pagrįstos priežiūros sistemos, kuri, nors ir remiasi kitoms kredito įstaigoms taikoma rizikos ribojimo principais pagrįstos priežiūros sistema ir Direktyva 2000/12/EB, išskyrus jos V antraštinę dalį, ypač jos 2 ir 3 skyrius, tačiau nuo jos skiriasi, įdiegimas yra pagrįstas ir pageidautinas, nes elektroninių pinigų išleidimas, atsižvelgiant į jų, kaip elektroninio monetų ir banknotų pakaitalo, savitumą, nėra savaime pripažįstamas indėlių priėmimo veikla pagal Direktyvos 2000/12/EB 3 straipsnį, jeigu gautos lėšos yra nedelsiant keičiamos į elektroninius pinigus.

- (8) Lėšų iš visuomenės gavimas mainais už elektroninius pinigus, kai dėl to išleidžiančios įstaigos sąskaitoje lieka kredito likutis, reiškia, kad pagal Direktyvą 2000/12/EB yra gaunami indėliai ar kitos grąžintinos lėšos.

- (9) Elektroniniai pinigai turi būti išperkami, kad būtų galima užtikrinti turėtojo pasitikėjimą. Išperkamumas nereiškia, kad lėšos, gautos mainais už elektroninius pinigus, laikomos indėliais ar kitomis grąžintinomis lėšomis pagal Direktyvą 2000/12/EB.

- (10) Visuomet turėtų būti išperkama nominalia verte.

⁽¹⁾ OL C 317, 1998 10 15, p. 7.

⁽²⁾ OL C 101, 1999 4 12, p. 64.

⁽³⁾ OL C 189, 1999 7 6, p. 7.

⁽⁴⁾ 1999 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 219, 1999 7 30, p. 415), patvirtinta 1999 m. spalio 27 d., 1999 m. lapkričio 29 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 26, 2000 1 28, p. 1) ir 2000 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje). 2000 m. birželio 16 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁵⁾ 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (OL L 126, 2000 5 26, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/28/EB (OL L 275, 2000 10 27, p. 37).

- (11) Siekiant reaguoti į specifinę riziką, susijusią su elektroninių pinigų išleidimu, ši rizikos ribojimo principais pagrįsta priežiūros sistema privalo būti kryptingesnė ir kartu ne tokia varžanti kaip kredito įstaigoms taikoma priežiūra, ypač dėl sumažinto pradinio kapitalo reikalavimų ir Direktyvos 93/6/EEB⁽¹⁾ bei Direktyvos 2000/12/EB V antraštinės dalies 2 skyriaus II ir III skirsnių netaikymo.
- (12) Vis dėlto būtina išlaikyti vienodas veiklos galimybes elektroninių pinigų įstaigoms ir kitoms kredito įstaigoms, leidžiančioms elektroninius pinigus, ir taip užtikrinti sąžiningą daugelio įstaigų konkurenciją, naudingą turėtojams. To galima pasiekti, nes minėtą rizikos ribojimo principais pagrįstos priežiūros, taikomos elektroninių pinigų įstaigoms, mažesnę suvaržymą atsveria nuostatos, kurios yra griežtesnės nei nuostatos, taikomos kitoms kredito įstaigoms, būtent dėl elektroninių pinigų įstaigų vykdomos veiklos apribojimų ir ypač dėl riziką ribojančių jų investicijų apribojimų, kuriais siekiama užtikrinti, kad jų finansiniai išpareigojimai, susiję su neapmokėtais elektroniniais pinigais, visuomet būtų garantuoti pakankamai likvidžiu mažos rizikos turtu.
- (13) Kredito įstaigoms nebūdingos veiklos riziką ribojančios priežiūros tolesnio derinimo metu elektroninių pinigų įstaigose turėtų būti patikimas ir rizikos ribojimo principais pagrįstas valdymas ir kontrolės procedūros. Atsižvelgiant į tai, kad įmonės, kurioms nevykdoma rizikos ribojimo principais pagrįsta priežiūra, gali atlikti operacines ir kitas pagalbines funkcijas, susijusias su elektroninių pinigų leidimu, labai svarbu, kad elektroninių pinigų įstaigose veiktų vidaus struktūros, kurios reaguotų į su jomis susijusią finansinę ir nefinansinę riziką.
- (14) Elektroninių pinigų išleidimas gali paveikti finansų sistemos stabilumą ir sklandų mokėjimų sistemų veikimą. Būtina glaudžiai bendradarbiauti vertinant elektroninių pinigų sistemų patikimumą.
- (15) Kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikiama galimybė atsisakyti taikyti kai kuriuos arba visus šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus elektroninių pinigų įstaigoms, kurios veikia tik atitinkamose valstybėse narėse.
- (16) Šios direktyvos priėmimas yra pats tinkamiausias būdas pasiekti norimus tikslus. Šioje direktyvoje apsiribojama tik tuo, kas reikalinga šiems tikslams pasiekti ir nenagrinėjama tai, kas su jais nesusiję.
- (17) Turėtų būti numatyta nuostata iš naujo svarstyti šią direktyvą atsižvelgiant į patirtį, įgytą kintant rinkai, ir elektroninių pinigų turėtojų apsaugą.

- (18) Priimant šią direktyvą buvo tartasi su Bankininkystės patariamuoju komitetu,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis, sąvokos ir veiklos apribojimai

1. Ši direktyva taikoma elektroninių pinigų įstaigoms.
2. Ji netaikoma įstaigoms, nurodytoms Direktyvos 2000/12/EB 2 straipsnio 3 dalyje.
3. Šioje direktyvoje:
 - a) „elektroninių pinigų įstaiga“ – įmonė ar kitas juridinis asmuo, išskyrus kredito įstaigą, apibrėžtą Direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 1 punkto pirmos pastraipos a papunktyje, kuri leidžia mokėjimo priemones elektroninių pinigų pavidalu;
 - b) „elektroniniai pinigai“ – piniginė vertė, išreikšta kaip pretenzija emitentui:
 - i) kuri yra saugoma elektroninėse laikmenose;
 - ii) kuri išleidžiama gavus lėšų, kurių suma yra ne mažesnė vertė negu išleista piniginė vertė;
 - iii) kurią įmonės, kurios nėra emitentai, priima kaip mokėjimo priemonę.
4. Valstybės narės draudžia asmenims ar įmonėms, kurie nėra kredito įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 1 punkto pirmoje pastraipoje, užsiimti elektroninių pinigų leidimo veikla.
5. Elektroninių pinigų įstaigų veikla, išskyrus elektroninių pinigų leidimą, ribojama:
 - a) glaudžiai susijusių finansinių ir nefinansinių paslaugų, kaip antai elektroninių pinigų administravimas, vykdant operacines ir kitas pagalbines su jų išleidimu susijusias funkcijas, teikimu ir kitų mokėjimo priemonių išleidimu ir administravimu, išskyrus bet kokios rūšies kredito teikimą; ir
 - b) duomenų kaupimu elektroninėse laikmenose kitų įmonių ar viešųjų institucijų vardu.

Elektroninių pinigų įstaigos neturi jokių kitų įmonių akcijų, išskyrus atvejus, kai tos įmonės atlieka operacines ar kitas pagalbines funkcijas, susijusias su atitinkamos įstaigos leidžiamais ar platinais elektroniniais pinigais.

⁽¹⁾ 1993 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 93/6/EEB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo (OL L 141, 1993 6 11, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 98/33/EB (OL L 204, 1998 7 21, p. 29).

2 straipsnis

Bankininkystės direktyvų taikymas

1. Išskyrus tam tikrus aiškiai numatytus atvejus, elektroninių pinigų įstaigoms taikomos tik Direktyvos 91/308/EEB⁽¹⁾ ir Direktyvos 2000/12/EB, išskyrus jos V antraštinės dalies 2 skyrių, nuorodos į kredito įstaigas.

2. Netaikomi Direktyvos 2000/12/EB 5, 11, 13, 19 straipsniai, 20 straipsnio 7 dalis, 51 ir 59 straipsniai. Direktyvoje 2000/12/EB numatyti abipusio pripažinimo susitarimai netaikomi elektroninių pinigų įstaigų veiklai, išskyrus elektroninių pinigų išleidimą.

3. Lėšų gavimas pagal 1 straipsnio 3 dalies b punkto ii papunktį nelaikomas indėliu ar kitomis grąžintinomis lėšomis pagal Direktyvos 2000/12/EB 3 straipsnį, jeigu gautos lėšos nedelsiant keičiamos į elektroninius pinigus.

3 straipsnis

Išperkumumas

1. Elektroninių pinigų turėtojas gali galiojimo metu prašyti emitentą išpirkti elektroninius pinigus nominalia verte monetomis ir banknotais arba pervesti į sąskaitą neimant už tai mokesčio, išskyrus būtinai reikalingą tai operacijai atlikti.

2. Išpirkimo sąlygos turi būti aiškiai nustatytos emitento ir turėtojo sutartyje.

3. Sutartyje gali būti nustatyta minimali išpirkimo riba. Ji negali viršyti 10 eurų.

4 straipsnis

Pradinio kapitalo ir nuolatinių nuosavų lėšų reikalavimai

1. Elektroninių pinigų įstaigos turi pradinį kapitalą, apibrėžtą Direktyvos 2000/12/EB 34 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose, ne mažesnę kaip 1 milijonas eurų. Nepaisant 2 ir 3 dalių, įstaigų nuosavos lėšos, apibrėžtos Direktyvoje 2000/12/EB, negali sumažėti tiek, kad nesudarytų tos sumos.

2. Elektroninių pinigų įstaigos visuomet privalo turėti nuosavų lėšų, kurių suma lygi arba viršija 2 % apyvartoje esančios sumos arba vidutinės pastarųjų šešių mėnesių bendros finansinių įsipareigojimų, susijusių su neapmokėtais elektroniniais pinigais, sumos.

3. Jeigu elektroninių pinigų įstaigos veikla dar netruko šešis mėnesius, įskaitant jos veiklos pirmąjį dieną, ji privalo turėti nuosavų lėšų, kurių suma lygi arba viršija 2 % apyvartoje esančios sumos arba planuojamos šešių mėnesių bendros finansinių

įsipareigojimų, susijusių su neapmokėtais elektroniniais pinigais, sumos. Planuojama šešių mėnesių bendra finansinių įsipareigojimų, susijusių su neapmokėtais elektroniniais pinigais, suma grindžiama verslo planu atsižvelgiant į bet kokius to plano pakeitimus, kurių pareikalavo kompetentingos institucijos.

5 straipsnis

Investicijų apribojimai

1. Elektroninių pinigų įstaigų investicijų suma turi būti ne mažesnė už jų finansinius įsipareigojimus, susijusius su neapmokėtais elektroniniais pinigais, investuojant tik į šį turtą:

- a) turto straipsnius, kuriems pagal Direktyvos 2000/12/EB 43 straipsnio 1 dalies a punkto 1, 2, 3 ir 4 papunktčius ir 44 straipsnio 1 dalį taikomas nulinis kredito rizikos koeficientas ir kurie yra pakankamai likvidūs;
- b) indėlius iki pareikalavimo, laikomus A zonos kredito įstaigose, apibūdintose Direktyvoje 2000/12/EB; ir
- c) skolos priemonės, kurios:
 - i) yra pakankamai likvidžios;
 - ii) nenumatytos 1 dalies a punkte;
 - iii) kompetentingų institucijų pripažintos kaip nustatytus reikalavimus atitinkantys straipsniai, kaip numatyta Direktyvos 93/6/EEB 2 straipsnio 12 dalyje; ir
 - iv) išleidžiamos įmonių, išskyrus įmones, turinčias elektroninių pinigų įstaigų akcijų paketus, apibūdintus Direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnyje, arba kurios turi būti ištrauktos iš tų įmonių konsoliduotas ataskaitas.

2. Investicijos, apibrėžtos 1 dalies b ir c punktuose, negali daugiau kaip 20 kartų viršyti atitinkamos elektroninių pinigų įstaigos nuosavų lėšų ir joms turi būti taikomi apribojimai, ne laisvesni nei apribojimai, taikomi kredito įstaigoms pagal Direktyvos 2000/12/EB V antraštinės dalies 2 skyriaus III skirsnį.

3. Siekdamas apsaugoti nuo rinkos rizikos, kylančios dėl elektroninių pinigų išleidimo ir investicijų, nurodytų 1 dalyje, elektroninių pinigų įstaigos gali naudoti pakankamai likvidžias palūkanų normų ir su užsienio valiutos keitimu susijusių nebalansinių straipsnių išvestines priemones, kuriomis prekiaujama biržoje (t. y. ne nebiržines) ir kurioms taikomas kasdienio įnašo reikalavimas, arba užsienio valiutos keitimo sandorius, kurių pradinis terminas yra 14 kalendorinių dienų arba mažiau. Pirmame sakinyje minimas išvestines priemones galima naudoti tik tuomet, jeigu ketinama visiškai panaikinti rinkos riziką ir galimai to pasiekti.

4. Valstybės narės nustato tinkamus rinkos rizikos, kuri elektroninių pinigų įstaigai gali iškilti dėl investicijų, nurodytų 1 dalyje, apribojimus.

5. Taikant 1 dalį, turtas vertinamas mažiau nei kaina ar rinkos vertė.

⁽¹⁾ 1991 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui (OL L 166, 1991 6 28, p. 77).

6. Jeigu 1 dalyje minėto turto vertė tampa mažesnė už finansinių įsipareigojimų, susijusių su neapmokėtais elektroniniais pinigais, sumą, kompetentingos institucijos užtikrina, kad atitinkama elektroninių pinigų įstaiga imtųsi reikiamų priemonių, kad nedelsiant ištaisytų susidariusią padėtį. Dėl to kompetentingos institucijos laikinai gali leisti, kad įstaigos finansiniai įsipareigojimai, susiję su neapmokėtais elektroniniais pinigais, būtų užtikrinti turto, bet ne to, kuris nurodytas 1 dalyje, suma, kuri neviršytų 5 % mažesnės iš šių įsipareigojimų arba įstaigos bendros nuosavų lėšų sumos.

6 straipsnis

Kompetentingų institucijų specifinių reikalavimų tikrinimas

Kompetentingos institucijos užtikrina, kad ne rečiau kaip du kartus per metus apskaičiavimus, patvirtinančius, kad laikomasi 4 ir 5 straipsnių nuostatų, atlieka pačios elektroninių pinigų įstaigos ir juos bei visus skaičiuojant naudotus duomenis perduoda kompetentingoms institucijoms arba panaudodamos elektroninių pinigų įstaigų pateiktus duomenis tokius apskaičiavimus atlieka kompetentingos institucijos.

7 straipsnis

Patikimas ir rizikos ribojimo principais pagrįstas valdymas

Elektroninių pinigų įstaigose turi būti patikimi ir rizikos ribojimo principais pagrįsti vadovavimas, administravimo bei apskaitos procedūros ir pakankami vidaus kontrolės mechanizmai. Jie turi reaguoti į finansinę ir nefinansinę riziką, su kuria įstaiga susiduria, įskaitant techninę ir procedūrinę riziką bei riziką, galinčią kilti dėl jos bendradarbiavimo su bet kuria įmone, vykdančia operacines ar kitas pagalbines funkcijas, susijusias su įstaigos veikla.

8 straipsnis

Atsisakymas

1. Valstybės narės gali leisti savo kompetentingoms institucijoms atsisakyti taikyti kai kurias ar visas šios direktyvos ir Direktyvos 2000/12/EB nuostatas elektroninių pinigų įstaigoms tais atvejais, kai:

- visa įstaigos veikla, apibrėžta šios direktyvos 1 straipsnio 3 dalies a punkte, sudaro bendrą finansinių įsipareigojimų, susijusių su neapmokėtais elektroniniais pinigais, sumą, kuri paprastai neviršija 5 milijonų eurų ir niekada neviršija 6 milijonų eurų; arba
- įstaigos leidžiamus elektroninius pinigus kaip atsiskaitymo priemonę priima tik įstaigos dukterinės įmonės, atliekančios operacines ar kitas pagalbines funkcijas, susijusias su elektroniniais pinigais, leidžiamais ar platinamais įstaigos, įstaigos patronuojančios įmonės ar kitos tos patronuojančios įmonės dukterinės įmonės; arba

c) įstaigos leidžiamus elektroninius pinigus kaip atsiskaitymo priemonę priima tik ribotas įmonių skaičius, kurios gali būti aiškiai atskiriamos pagal:

- jų buvimo vietą tose pačiose patalpose arba kitoje ribotoje vietoje arba
- jų artimą finansinį ar komercinį ryšį su leidžiančiąja įstaiga, pavyzdžiui, pagal bendrą rinkodaros ar platinimo sistemą.

Pagrindinėse sutartinio pobūdžio priemonėse turi būti numatyta, kad elektroninėje laikmenoje, kuria turėtojas naudojasi, atlikdamas mokėjimus, gali būti laikoma ne didesnė kaip 150 eurų suma.

2. Elektroninių pinigų įstaiga, kuriai pripažintas atsisakymas pagal 1 dalį, negali naudotis Direktyvoje 2000/12/EB numatytu tarpusavio pripažinimo susitarimų pranašumais.

3. Valstybės narės reikalauja, kad visos elektroninių pinigų įstaigos, kurioms atsisakyta taikyti šios direktyvos ir Direktyvos 2000/12/EB nuostatas, periodiškai informuotų apie savo veiklą, įskaitant bendrą finansinių įsipareigojimų, susijusių su elektroniniais pinigais, sumą.

9 straipsnis

Ankstesnių teisių išsaugojimas

Elektroninių pinigų įstaigos, kurioms taikoma ši direktyva ir kurios pradėjo savo veiklą pagal nuostatas, galiojusias valstybėje narėje, kurioje jos turi savo pagrindinę buveinę, prieš įsigaliojant nuostatom, priimtoms įgyvendinant šią direktyvą ar anksčiau nei nurodyta 10 straipsnio 1 dalyje, kuri data bebūtų ankstesnė, laikomos gavusiomis leidimą. Valstybė narė įpareigoja tokias elektroninių pinigų įstaigas pateikti kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad jos galėtų per šešis mėnesius nuo nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, įsigaliojimo dienos įvertinti, ar įstaigos laikosi šios direktyvos reikalavimų, kokių priemonių turi būti imtasi siekiant užtikrinti laikymąsi, ar yra pagrindas panaikinti leidimą. Jeigu per šešis mėnesius nuo dienos, nurodytos 10 straipsnio 1 dalyje, reikalavimų laikymasis neužtikrinamas, nuo tos dienos elektroninių pinigų įstaiga negali naudotis tarpusavio pripažinimo principo pranašumais.

10 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip 2002 m. balandžio 27 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

11 straipsnis

Peržiūrėjimas

Ne vėliau kaip 2005 m. balandžio 27 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šios direktyvos taikymą, o ypač apie:

- elektroninių pinigų turėtojų apsaugos priemonės, įskaitant galimą poreikį įdiegti garantijų sistemą,
 - kapitalo reikalavimus,
 - atsisakymus ir
 - galimą poreikį uždrausti palūkanas, mokamas už lėšas, gautas mainais už elektroninius pinigus,
- jei būtina, pridėdama pasiūlymą dėl direktyvos pakeitimo.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

13 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2000 m. rugsėjo 18 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. VÉDRINE